

## Tolvajok boltja, ahol páratlan értékű kegyzsereket és régiségeket árultak, amelyeket templomokból loptak össze.

Milánó, szeptember 16.

A Via Passarella-n, Milánó antikváriusainak utcájában van egy kis bolt, amelynek kirakata alig fél méter széles, nem is díszlett benne soha valami értékes régiség, de azért a műértők mind nagyon jól tudták, hogy ha remekbe vésett ezüst szobrokat, antik helyeket, ezüst- és aranyművű kehelyfedőket, régi kandellábereket, évszázados igazi selyembrokat, ezüst fogadalmi sziveket akarnak vásárolni, — ebben a kis boltocskában találják a legszebbeket és a legolcsóbbakat. A régiségkereskedő maga szép, fiatal asszony volt, alig huszonöt esztendő, aki a boltocska hátsó részéből, amelyet lakásának használt, hozta be rendes vevőinek a legértékesebb régiségeket, mert az üzletben magában alig néhány ütött-kopott kép, ócska ráma, fakult halyogos vak-üvegű velencei tükör lógott.

— Ezeket a ritka darabokat a hú vevőimnek teszem félre! — mondogatta a szép asszony, Felicina Grassani, akinek férjét Giovanni Rossit sohasem lehetett a boltban látni.

A kis boltban csak a műértők között volt híre, de azért, — amint most kiderült, — a rendőrség is szemlét tartotta, pedig alig egy esztendő múlva nézhetett csak vissza; azelőtt a szép Felicina varrónő volt, női szalont tartott és csak a múlt év végén cserélt pályát.

Egy esztendő óta a milánói rendőrség ugyanis megdöbbenve figyelte, hogy mint szaporodnak azok a feljelentések, amelyeket a környékbeli városok plébánosai nyújtanak be: Ciserate, San Pietro all'Olmo, Saronno, Vigevano, Cislago, és még egész sereg kisebb-nagyobb olasz város templomaiból egymásután tűntek el az oltáriszerek és kegyzserek. A tetteseket pedig sohasem lehetett elfogni, — hiába vették a legszigorúbb vallatás alá a sekrestyéket. A tolvajok valóságosan láthatatlannak tudták magukat tenni.

A templomrablások és a Via Passarella-beli régiségkereskedés áruja közötti összefüggés az elmúlt hetekben már nagyon is valószínűvé kezdett lenni a milánói rendőrség előtt, de mielőtt döntő lépésre határozták volna magukat, bizonyosságot is akartak szerezni, nehogy alaptalan gyanúval blamálják magukat. Az ilyesmi már több magasállású olasz rendőr állásába került.

Milánó új főkapitánya azonban, mihelyt hivatalát elfoglalta, kijadta a parancsot, hogy a templomrablásokra vonatkozó feljelentéseket a legszigorúbban le kell nyomozni. Az ügyet Milánó legügyesebb detektívje, Luciano Crespi biztár, akit egész Lombardiában mint „Maciste“-t, az olaszba ojtott Sherlock Holmes ismernek. Crespi először is végigvizsgálta a legutóbbi esztendő büntetőtörvénykönyvének listáját, — szinte személynként ismeri a notorikus bűnösöket — és megfigyelte, vagy megfigyelte valamennyiük életét, még azután is, hogy a büntetőket elhagyták. Lehet, hogy sok hiábavaló munkát is végzett közben, de az az egy bizonyos, — feltűnt neki, hogy a milánói rendőrség egy régi ismerőse, az ötvenesztendős Angelo Fumi, elköltözött Milánóból a szomszédos Faviába, de onnan minden héten bejár egyszer-kétszer Milánóba. Pályaudvarokon, vámvonalakon figyeltette és megállapította, hogy majdnem mindig az első utja éppen a Via Passarella-beli régiségboltba vezet.

Amikor ezt megállapította, maga kezdte megfigyelni a kis boltot. Különböző áruhákban, minden nap másként átszűrte a figyeltetett a szép asszony régiségkereskedését és egyszerre csak, vagy egy heti őrztálás után, látta, hogy Fumi bemegy a boltba, ott marad vagy egy félóra és vidám arccal jön ki.

Hagyta, hogy beforduljon a legközelebbi utcán, ott eléje állt és mosolyogva üdvözölte:

— Jónapot, kedves Fumi ur. Hogy van?

— Köszönöm, jól. De ön kicsoda?

Legyintett a kezével:

— Az nem is fontos. De ha tudni akarja, Crespi detektív vagyok és szeretném tudni, hogy mi van a zsebében. Nem mutatná meg kérem?

— Itt az utcán?

— Igaza van. Gyerünk inkább a rendőrségre! — és azzal barátságosan karonfogta, még egy cigaretta-vel is megkínálta és úgy sétált be vele a rendőrségre.

Összesen százötven lírát találtak Fumi-nál. De még ennek eredetéről sem tudott felvilágosítást adni, úgyhogy Crespi volt kénytelen segíteni neki ebben is: ezt a pénzt a cinkostársától, a szép Felicina-tól kapta, lopott régiségekért és templomi kegyzserekért.

Fumi, amikor látta, hogy úgy is tudnak mindent a rendőrségen, megvallotta, hogy már hónapok óta ő szállítja a régiségek boltjába a legszebb tárgyakat — egyenesen a templomokból.

Most már aztán Crespi-nek nem kellett többé felsüléstől tartania, hogy — ártatlanul gyanúsít, beállított rögtön a Via Passarella-beli boltba és széleskörű vizsgálatot indított. De a szép Felicina, természetesen, semmit sem akart tudni régiségeinek bűnös eredetéről; ő azokat más, vidéki régiségkereskedőtől és úri családoktól vásárolta. Irásokkal, nyugtákkal azonban nem tudta igazolni ezt az állítását, könyveket nem vezetett, amiért is, hogy minden részletkérdést is tisztázzon, Crespi detektív elhatározta, hogy szembesíti

vele Fumit. Rövid telefonálás: és máris hozták a detektívet. És ekkor kiderült, hogy Fumi — olyan érték-tárgyakat is talált a kis bolt hátsó részében, amelyekről kijelentette, hogy azok „nem az övék“, vagyis: azokat nem ő hozta!

De hát ki?

A további nyomozás számai ismét csak Paviába vezettek és itt egy büntetett előéletű családnál megtalálták a szép Felicina férjét, Giovanni Rossit, aki azonban mindenki előtt Viola Rossinak vallotta magát. A rendőrség persze hamarosan megállapította igazi kilétét és azt is, hogy — a férj maga is egyik szállítója volt a régiségboltoknak; ő is lopkodta a templomok kegyzsereit és műkincseit, akárcsak — harmadik társuk, M. rio Gianotto, akit aznap éppen akkor fogtak el, amikor este kimászott a derganoi templom ablakán, hátán nagy batyuval, amelyben oltári kelyhek, fogadalmi szivek, ezüst gyertyatartók voltak összehűsölve.

Mind a hárman rendszeresen fosztogatták a templomokat és rendes havi fizetést kaptak a szép Felicina-tól. Maga a férj is.

Ma már mind a hárman, a vállalkozó szellemű asszonnyal együtt a rendőrségen ülnek. A Via Passarella-i régiség boltocska pedig zárva van.

És mi sem természetesebb, hogy az illegitim konkurenciától megszabadulva, ma már a többi régiségkereskedő felemelte az árakat.

B. I.

## Önagysága válik.

Őszi verőfény a Margitszigeten. Az álló egyik padján két hölgy beszélget. Rájuk sűt a nap.

EGYIK: Az ügyvédem tegnap betelefozta, hogy siesssek a válópörrel, mert olyasféle hírek keringenek, hogy az erkölcsvédelmi rendelet maholnap a házastársakra is ki fog terjedni.

MÁSİK: Meg fogják talán tiltani, hogy közös hátszobájuk legyen?

EGYIK: Azt fogják megtiltani, hogy elváljanak.

MÁSİK: Házasság válás nélkül? Elképzelni is rettenetes.

EGYIK: A rendelet szerint a feleség csak akkor válhat el férjétől, ha súlyos ok forog fenn...

MÁSİK (megnyugszik): Na, akkor az énám nem vonatkozik.

EGYIK: Te is válsz?

MÁSİK: Hát persze, hogy válok. Másképp férjhez se mentem volna.

EGYIK: És megvan a súlyos ok?

MÁSİK: Nagyon súlyos

EGYIK: Megcsalt?

MÁSİK: Azért még nem válnék. Vannak férjek, akik csak azért csálnak, hogy hüségesebbek legyenek...

EGYIK: A feleségükhöz?

MÁSİK: Dehogya. A babájukhoz.

EGYIK: Milyen alapon válsz tehát?

MÁSİK: Énészem más alapon.

EGYIK: Nem volt köztetek egyetértés?

MÁSİK: Hát azt nem mondhatom. Apróbb dolgokban mindig egyetértünk. Például abban, hogy nem vagyunk egymáshoz valók...

EGYIK: Talán brutális volt. Megvert?

MÁSİK: Olyan jóba sohasem voltunk.

EGYIK: Lumpolt? Hajnalban járt haza?

MÁSİK: Már kilenckor az ágyban volt.

EGYIK: Este?

MÁSİK: Soha. De azért néha kibicelt nekem.

EGYIK: Dohányzott?

MÁSİK: Nem mondom, olykor elszitta a cigarettáimat. De azért soha se vitte tulzásba ezt a nőies tulajdonságot.

EGYIK: Akor hát mi az a súlyos ok, amelynek alapján válni akarsz?

MÁSİK (nagyon komolyan): Kitűnő partit ajánlanak.

DYMI.

## NAPI HIREK.

— **Hadjárat a cigaretta ellen.** Amerika erkölcsjavító apostolai nem érik be azzal az eredménnyel, hogy a szeszárúsítást megtiltották: új hadjáratot akarnak.

Most nagyszabású mozgalmat indítottak a cigaretta és minden dohánynemű ellen, azt állítván, hogy az emberiség boldogtalanságának, egészségtelenségének egyik főoka a dohány.

Ezek a harcosok már-már a tanárokat is megfenyegetik, hogy elmozdítják őket álszűkből, amennyiben cigarettáznak. Nézetük szerint lehetetlen olyan embernek nevelni gyermekeit, aki állandóan mérgezi magát. Törvényjavaslatot nyújtanak be a parlamentbe, hogy tiltsák meg a nyilvános dohányzást a fiatalembereknek, főleg a leányoknak és jelentsék ki, hogy a dohányzás kihágás.

Vajjon milyen érvekkel támasztják alá a dohány esküdt ellenségei ezt a mozgalmaikat? Ezt írják:

1. A cigaretta főképp a papirja által okoz rombolást a szervezetben. (Nem veszik figyelembe, hogy Amerikában nagyon sok dohánylevélbe burkolt cigarettát árusítanak.) 2. A cigaretta bűnre, kicsapongásra kaphatja a növedék gyermekeket. (Ha a kamaszoknak minden bűnük az volna, hogy néha cigarettára gyujtanak, amitől fölfordul a gyomruk, a föld paradicsom volna.) 3. A cigaretta teszi erkölcselenné a mai leányokat. (Azok a divatos leányok, akik a stílus kedvéért néha rágyujtanak egy vékony, női cigarettára, hogy érdekesebb legyenek, vagy tűntessenek, igazán nem mételevézik meg az erkölcsöket s addig, míg cigarettáznak, semmiestre nem gondolnak rosszra.) 4. A cigaretta okozója a nők fokozódó meddségének. (E tudománytalan érvel fölösleges vitalkozni.)

Folytathatók ezt tovább is, felsorolhatnók föbbi érveiket is, melyek hasonlóak ehhez. A világmegváltók nem igen válogatják meg szavaikat, minden céljuk az, hogy feltűnést keltsenek s hatást gyakoroljanak a tudatlan tömegre.

Egy amerikai író ezt válaszolja nekik:

— Az alkoholizmus, a nikotinizmus tényleg nem kis csapás, de vannak ennél nagyobbak is: a társadalmi reformátorok. Ezek azokból az emberek közül kerülnek ki, akik egy és más ok miatt kénytelenek voltak lemondani az élet bizonyos örömeiről, aztán olyan módon állnak bosszút embertársaikon, hogy azoktól is meg akarják vonatni ugyanazokat az örömeiket, melyekben nekik nem lehet részük. Meg vagyunk győződve, hogy ha a világboldogítók eltűnnek majd a föld színéről, a világ boldogabb lesz...

— **Az olasz király vendégül látta az óceánrepülőt.** Pizából jelentik, hogy a király nyári tartózkodási helyén, San Rossoréban fogadta Ferrarin repülőt, akit magánál tartott ebédén is. Az ebédén a királyi család valamennyi tagja részt vett. A király pár és a hercegek nagy érdeklődéssel hallgatták meg az óceánrepülő előadását és szívélyesen köszöntötték a bátor repülőt.

— **A kormányzó Frigyes kir. herceghez ment szarvasvadászatra.** Horthy Miklós kormányzó hétfőn délelőtt Gödöllőről jövet Pécsen ment keresztül Mohácsra, ahol hajóra szállt és a Karapancsa község határában lévő uradalomba utazott, amely Frigyes kir. herceg tulajdona. A kormányzó előreláthatóan több napig lesz a kir. herceg vendége és részt vesz a nagy szarvasvadászaton. A karapancsai vadászterület európai nevezetességű és egész sereg illusztris vendég, közöttük Vilmos volt német császár is több ízben volt Frigyes kir. herceg vadászvendége.

— **A Katolikus Népszövetség győri nagygyűlése.** A Katolikus Népszövetség győri szervezete szeptember 30-án, vasárnap délután 4 órakor a város-háza dísztermében nagygyűlést rendez, amelynek Budapestről P. Bangha Béla Jézus-társasági házfőnök és Stadler Frida lesznek az előadói.

## Gondolt-e már az őszi ruháztkodására?

Férfi átmeneti ulster P 125.-  
eredeti angol szövetekből, igen jó kiállítással től feljebb

Férfi kamgarn öltöny P 150.-  
sötét színekben, kitűnő minőségben, kiválóan olcsón től feljebb

Ugyanez cheviot szövetből P 105.-  
től feljebb

Nagy választék különleges legfinomabb minőségekben is

Ujonnán bevezetve: Férfikalapok ... P 16.-  
től feljebb

NEUMANN M.

15317

m. kir. udv. és kam. szállító.

IV., Múzeum-körut 1. sz.

Finom kötöttárúk

Braumann-nál

Vörösmarty-tér  
(Gerbeaud-palota)

15197

Ismeri már a mi hitel-intézményünket?